

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt pr. mail til hoeringer@ftnet.dk
med kopi til kbn@ftnet.dk, ctn@ftnet.dk og snc@ftnet.dk

Forsikring & Pensions hørings svar til udkast til forslag til lov om forsikringsformidling

Forsikring & Pension har fokus på, at reguleringen har de rigtige effekter og reelt fremmer forbrugerbeskyttelsen, konkurrencen og effektive markeder. I den forbindelse vil Forsikring & Pension gerne kvittere for, at der i vidt omfang lægges op til en direktivnær implementering af forsikringsdistributionsdirektivet (IDD), herunder at datoen for lovens ikrafttræden falder sammen med implementeringsfristen for IDD; nemlig den 23. februar 2018.

Hvad angår *høringsprocessen* finder Forsikring & Pension det beklageligt, at udkastet til lovforslag først blev sendt i høring ultimo juni 2017 med en høringsfrist, der løb hen over sommerferieperioden. Denne proces har vanskeliggjort udarbejdelsen af et hørings svar i et tæt samarbejde med vores medlemmer. Det er problematisk, idet der er tale om implementering af et direktiv, som sammen med Solvens II reguleringen kommer til at udgøre den grundlæggende regulering af forsikringserhvervet. Dette skal ses i sammenhæng med, at udkastet til lovforslag først blev sendt i høring knap 1½ år efter, at direktivet trådte i kraft, med henblik på fremsættelse i Folketinget primo oktober 2017.

Først efter fremsættelsen vil de bekendtgørelser, der skal udstedes med hjemmel i loven, blive sendt i offentlig høring. Bekendtgørelserne, som skal regulere centrale områder som god skik, kompetence- og registreringskrav, får stor betydning for branchen. Alt i alt betyder det, at den lovgivning, som skal regulere forsikringserhvervet, først vil blive vedtaget få måneder inden, at den skal træde i kraft. Det efterlader de virksomheder, der er underlagt lovgivningen, meget kort tid til at omstille forretningsprocesser, udvikle nye IT-systemer mv. Det bemærkes i den forbindelse, at forsikringsbranchen er gennemdigitaliseret, og at implementering af nye regler i virksomhederne derfor er både tidskrævende og kostbart. Den korte implementeringsfrist er således meget utilfredsstillende for branchen og i sidste ende dyr for kunderne. Forsikring & Pensionen anderkender, at de nabotjek, analyser mv., som Finanstilsynet har foretaget i relation til tilsynets implementeringsplan, har været tidskrævende. Dette arbejde burde dog ikke forsinke lovgivningsprocessen så meget, at tidspunktet for lovens vedtagelse og ikrafttrædelse stort set er sammenfaldende.

04.08.2017

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
Fax: 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Kirstine Thorsen
Chefkonsulent, Cand.jur
Dir. 41919049
kth@forsikringogpension.dk

Vores ref. kth
Sagsnr. GES-2017-00191
DokID 343585

I relation til ovenstående skal Forsikring & Pension gøre opmærksom på en problemstilling af mere principiell karakter, som ikke kun gør sig gældende i forhold til IDD. Implementeringsfristen for niveau 1 regulering er generelt på to år; inden for denne frist skal niveau 2 reguleringen udarbejdes, vedtages og i sidste ende offentliggøres i EU-Tidende. Sidstnævnte sker ofte kort tid før udløbet af implementeringsfristen. Hvad angår IDD vil den niveau 2 regulering, der skal udstedes for så vidt angår bl.a. produkttilsyn og forsikringsbaserede investeringsprodukter, tidligst blive offentliggjort ultimo november 2017 med den 23. februar 2018 som ikrafttrædelsesdato. Det betyder, at de berørte virksomheder overlades meget kort tid til at indstille sig på den nye regulering, hvilket, jf. også ovenfor, er stærkt utilfredsstillende. Forsikring & Pension skal derfor opfordre Erhvervsministeriet til at rejse problemstillingen med de meget korte frister i EU-regi.

Forsikring & Pensions generelle bemærkninger til udkastet til lovforslag

Med hensyn til *den måde, hvorpå Finanstilsynet har valgt at implementere IDD*, er det bemærkelsesværdigt, at reguleringen for forsikringsmæglere, -agenter og accessoriske forsikringsformidlere bliver fastsat i en selvstændig lov med tilhørende bekendtgørelser. Bekendtgørelserne kommer også til at gælde for forsikringsselskaber dels ved, at der indsættes en ny hjemmel i lov om finansiel virksomhed (FIL) til at fastsætte nærmere regler om kompetencekrav og krav til godt omdømme, dels ved at udnytte den allerede eksisterende hjemmel i Fil til at fastsætte nærmere regler om god skik. Derudover vil implementeringen af IDD for så vidt angår forsikringsselskaber ske ved en ændring af bl.a. aflønningsbekendtgørelsen. For forsikringsselskaber sker implementeringen af IDD således på bekendtgørelsesniveau med den undtagelse, at der i udkastet til forslag til lov om forsikringsformidling findes en række bestemmelser, der regulerer forsikringsselskaber samt lovbemærkninger, der har afsmittende virkning på reguleringen af forsikringsselskaberne.

De regler, som forsikringsselskaberne bliver underlagt i relation til IDD, vil jf. ovenfor, blive fastsat forskellige steder i lovgivningen, hvilket gør det vanskeligt at danne sig et klart billede over, hvilke regler, der gælder for selskaberne. Ligeledes vil en del af bemærkningerne til forslaget til lov om forsikringsformidling, komme til at fungere som fortolkningsbidrag til den regulering, der kommer til at gælde for selskaberne, og som findes andre steder i den finansielle lovgivning. Forsikring & Pension ønsker derfor, at det specificeres i lovbemærkningerne, hvilke bemærkninger, der gælder for forsikringsselskaber.

Den beskrevne situation er utilfredsstillende og skaber usikkerhed omkring retstilstanden og indebærer i øvrigt risiko for dobbelt regulering og i værste fald modstridende regulering. På den baggrund og for at skabe større gennemsigtighed skal Forsikring & Pension på det kraftigste opfordre til, at Lov om Finansiell virksomhed snarest muligt revideres og moderniseres. I den forbindelse bør reglerne for forsikringsselskaber udskilles af loven og indsættes i en ny lov for forsikringsselskaber. På den måde vil forsikringserhvervet blive reguleret i én samlet lov, hvilket også vil skabe en bedre balance mellem reguleringen af henholdsvis forsikringsmæglere/-agenter og forsikringsselskaber. I den forbindelse bemærkes det, at omfanget af EU reguleringen på det finansielle område, herunder direkte gældende forordninger, generelt betyder, at tiden er løbet fra én samlet finansiell lov. Som en midlertidig løsning på ovenstående problemstilling, foreslår Forsikring

& Pension, at Finanstilsynet udarbejder en matrix over de love og bekendtgørelser, hvor de regler, der vedrører forsikringsselskaber, er implementeret og med henvisninger til relevante bemærkninger i lov om forsikringsformidling m.m.

Forsikring & Pension

Vores ref. kth
Sagsnr. GES-2017-00191
DokID 343585

Hvad angår beskrivelsen af lovforslagets *økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet* finder Forsikring & Pension det yderst kritisabelt og vildledende, at der ikke tages højde for de konsekvenser, som lovforslaget vil få for Forsikring & Pensions medlemmer. Forsikringsselskaberne pålægges bl.a. at registrere og løbende kontrollere de accessoriske forsikringsformidlere, ligesom de også vil blive omfattet af reglerne om kompetencekrav, god skik, udarbejdelse af standardiserede produktinformationsark og produktudvikling- og styring. Det vil bl.a. indebære en omfattende udvikling af nye IT-systemer og selvbetjeningsløsninger, opdatering af interne forretningsgange og politikker, gennemgang af og revision af samarbejdsaftaler samt foranstaltninger, der sikrer, at selskabernes ansatte lever op til kompetencekravene, og at dette kan dokumenteres samt i øvrigt generel hjælp til samarbejdspartnere og deres ansatte. Forsikring og Pension vurderer umiddelbart, at implementeringen af IDD vil påføre forsikringsselskaberne omkostninger på et trecifret millionbeløb. Det bemærkes i den forbindelse, at forsikringsselskaberne er den største distributør af forsikringer.

Derudover undrer Forsikring & Pension sig over, at Erhvervsstyrelsen vurderer, at lovforslaget medfører økonomiske konsekvenser for under 10. mio. kr. for de virksomheder, som i dag betegner sig om forsikringsmæglere, -agenter og underagenter samt administrative konsekvenser for de pågældende virksomheder for under 4 mio. kr. årligt. Forsikring & Pension vurderer ikke, at dette på nogen måde kan være realistisk, eftersom ca. 800 virksomheder ifølge Erhvervsministeriet er direkte berørt af lovforslaget, og at der for disse vil være en række omstillingsomkostninger, som er forbundet med opdateringen af de interne politikker, forretningsgange og kontroller for indberetninger m.m.

Forsikringsformidlere og genforsikringsformidlere vil derudover som nævnt bl.a. være forpligtet til at gennemføre en række foranstaltninger, der sikrer, at virksomhedens ansatte lever op til lovforslagets kompetencekrav. Tilsvarende må det forventes, at forslagens generelle god skik bestemmelse og den tilhørende bemyndigelse til, at erhvervsministeren kan udstede regler herom vil medføre, at de omfattede virksomheder skal ændre forretningsgange m.v. på en række områder. Forsikring & Pension har på den baggrund anmodet Erhvervsministeriet om beregningsgrundlaget for vurderingen. Dette har vi endnu ikke modtaget, men det bør fremgå af lovforslaget.

Forsikring & Pensions bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Ad § 1 – lovens anvendelsesområde

Bestemmelsen fastlægger lovens anvendelsesområde og afgrænser, hvilke områder og aktiviteter loven ikke finder anvendelse på. I relation til sidstnævnte fremgår det bl.a. af bemærkningen til stk. 3, nr. 1, at "hvis et pengeinstitut foreslår en kunde at tegne forsikring i et bestemt forsikringsselskab eller formidler en kontakt til et bestemt forsikringsselskab, vil aktiviteten ligeledes være omfattet af loven." Forsikring & Pension er ikke enig i dette fortolkningsbidrag til stk. 3, nr. 1. Bestemmelsen vedrører efter Forsikring & Pensions opfattelse situationer, hvor eksempelvis et pengeinstitut ikke har et samarbejde med et forsikringsselskab i

form af en henvisningsaftale eller lignende. I denne situation giver pengeinstituttet kunden nogle generelle oplysninger om forsikringer, men henviser ikke kunden til en konkret samarbejdspartner eller foreslår specifikke produkter. Den aktivitet, der beskrives i bemærkningerne til stk. 3, nr. 1, har karakter af leadgenerering og må derfor være omfattet af stk. 3, nr. 3, hvilket betyder, at aktiviteten ikke er omfattet af loven. Det er således Forsikring & Pensions opfattelse, at stk. 3, nr.3, vedrører den situation, hvor eksempelvis en bank viderebringer oplysninger mellem en kunde og et forsikringsselskab, som banken samarbejder med eller er koncernforbundet med. Da der med sådanne henvisningsaftaler alene formidles begrænsede oplysninger mellem forsikringstageren og forsikringsselskabet og der ikke træffes yderligere foranstaltninger til at bistå kunden med indgåelsen af en forsikringsaftale, eksempelvis ved at gennemgå kundens forsikringsbehov, er der ikke tale om forsikringsdistribution. Denne udlægning har Finanstilsynet også givet udtryk for ved tidligere lejligheder, ligesom den er i overensstemmelse med gældende praksis.

Forsikring & Pension ønsker endvidere, at det fremgår af stk. 3, at det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab ikke er omfattet af loven. Begrundelsen herfor er, at forsikringsadministrationssselskaber varetager de løbende administrative opgaver på vegne af den konkrete virksomhed, herunder kapitalforvaltning i bred forstand og anden virksomhed, der er forbundet hermed. Der er dermed ikke tale om, at forsikringsadministrationssselskaberne foretager noget indledende arbejde i relation til forsikringsdistribution. Derudover foretager forsikringsadministrationssselskaberne ikke nogen aktiv forsikringsformidling, idet langt hovedparten af de kunder, der bliver administreret af forsikringsadministrationssselskabet, "automatisk" kommer ind via kravene i de kollektive overenskomster. Endelig er forsikringsformidling/forsikringsdistributionsvirksomhed ikke en opgave, der er særskilt reguleret eller prissat i administrationsaftalen mellem forsikringsadministrationssselskabet og den enkelte virksomhed.

Bestemmelsen kunne have følgende ordlyd:

"5) Det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab, den løbende varetagelse af administrative opgaver for livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsselskaber, forudsat at det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab ikke træffer yderligere foranstaltninger til at bistå med indgåelsen af en forsikrings- eller genkøbsaftale."

Ad § 2 – definitioner

IDD's definition af "forsikringsdistributør" fremgår ikke af bestemmelsen, hvilket Forsikring & Pension antager er en fejl.

Hvad angår bemærkningerne til definitionen af "forsikringsdistribution" i nr. 1), fremgår det, at forsikringsdistribution omfatter den virksomhed, som sammenligningsportaler udøver, under forudsætning af, "at kunden via sammenligningsportalen har mulighed for at indgå en aftale enten direkte på sammenligningsportalen eller ved at blive viderestillet fra sammenligningsportalen til udbyderen". Forsikring & Pension skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at Finanstilsynet ved flere lejligheder har tilkendegivet, at Forsikringsguiden falder uden for IDD's anvendelsesområde. Såfremt opfattelsen skulle have ændret sig, vil Forsikring & Pension gerne drøfte sagen med tilsynet.

Det fremgår ikke klart af bemærkningerne til definitionen af "accessorisk forsikringsformidler" i nr. 5), hvad der skal til for, at et forsikringsprodukt betragtes som "et supplement til en vare eller tjenesteydelse". Der er nævnt nogle eksempler, hvor forsikringen har en meget nær tilknytning til varen (forsikring af musikinstrumenter etc.). Forsikring & Pension finder imidlertid, at bemærkningerne også bør indeholde eksempler på, at f.eks. en bygningsforsikring, en indboforsikring eller en gruppelevsforikring, der sælges sammen med et lån (f.eks. et huslån) eller et andet bankprodukt, eller et pengeinstituts tilbud om kreditkort med tilknyttet rejseforsikring eller lignende forsikring, der dækker ydelser købt med kreditkortet, betragtes som accessorisk forsikringsformidling og dermed ikke er omfattet af loven (jf. også bemærkningerne til definitionen af "accessorisk forsikringsformidler" på side 29, hvor det fremgår, at hvis banker og pengeinstitutter udelukkende udøver accessorisk forsikringsdistribution, falder de uden for lovens anvendelsesområde).

I relation til ovenstående skal det sikres, at der skabes "level playing field" mellem de forskellige aktører inden for forsikringsdistribution. Således skal forbrugerbeskyttelsen være den samme uanset, hvem der udfører forsikringsformidlingen. En konsekvens af lovforslaget er umiddelbart, at en forbruger fremadrettet kan tegne en bilforsikring hos en bilforhandler, uden at denne forhandler vil være underlagt de samme kompetencekrav som en bankmedarbejder, der formidler en fuldstændig tilsvarende forsikring. Dette betyder samtidig, at konkurrerende virksomheder på forsikringsområdet bliver underlagt forskellige krav og deraf forskellige afledte omkostninger. Der vil med lovforslaget endvidere ske en meget u hensigtsmæssig skævvridning af den regulering, der gælder alt efter om et pensionsprodukt sælges via en bank eller et forsikringsselskab; dvs., at eksempelvis salg af en rateopsparing i henholdsvis en bank eller forsikringsselskab ikke vil være underlagt de samme lovgivningsmæssige krav, hvilket ikke er hensigtsmæssigt. Ved oprettelsen og i aftaletiden bør kunden modtage samme behovsafdækning og rådgivning omkring produktet, uanset om produktet placeres i en bank eller et forsikringsselskab. Forsikring & Pension lægger således vægt på, at ensartede formidlingssituationer reguleres ens.

I definitionerne nævnes både "mod vederlag" og "mod aflønning". Der bør anvendes den samme formulering alle steder; dvs. "mod aflønning", som er defineret i nr. 6).

I nr. 9), skal der stå "tilstrækkeligt langt til informationsformålet", jf. IDD, artikel 2, stk. 1, nr. 18).

For så vidt angår definitionen af et "forsikringsbaseret investeringsprodukt" i nr. 12), ønsker Forsikring & Pension, at det klart fremgår af bemærkningerne til definitionen, at danske forsikringsprodukter, inkl. ordninger, hvor kunden selv foretager investeringsvalget (unit link), for indeværende ikke er omfattet af bestemmelserne, jf. også Finanstilsynets tidligere udmeldinger.

Da bemærkningerne til definitionerne også får betydning for forsikringsselskaber, bør de indsættes i vejledningen til den kommende god skik bekendtgørelse.

Ad §§ 3-8 – tilladelse og registrering

Forsikring & Pension støtter forslaget om, at forsikringsagenter som noget nyt skal have tilladelse af Finanstilsynet til at udøve forsikringsdistribution og at de i den forbindelse underlægges tilsyn af Finanstilsynet. Udover at de skal opfylde de

samme tilladelseskrav som mæglerne, er det positivt, at der vil blive stillet større krav til deres adfærd i form af god skik regler, aflønningsregler og kompetencekrav. De skærpede krav til forsikringsagenter vil forhåbentlige bidrage til, at sager á la " Husejernes Forsikring" ikke gentager sig. Endvidere betyder det, at alle distributører af forsikringer som udgangspunkt vil være underlagt de samme oplysningskrav og de øvrige tiltag, der skal øge forbrugerbeskyttelsen.

Med hensyn til § 3, stk. 2, nr. 3), der indeholder et krav om garantistillelse i forbindelsen med Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsformidling, skal det i henhold til den gældende bekendtgørelse på området kun ske i forbindelse med grænseoverskridende aktivitet. Forsikring & Pension ønsker, at denne bestemmelse opretholdes i forbindelse med Finanstilsynets eventuelle udnyttelse af hjemlen i § 3, stk. 5, hvorefter tilsynet kan fastsætte nærmere regler på området. Derudover bør kravet om en frigørelsesattest i nr. 4, litra a), ikke gælde for formidlere, herunder accessoriske forsikringsformidlere, jf. § 4, stk. 2, som ikke modtager penge fra kunden eller udbetalinger fra forsikringen; dvs. hvor der ikke er nogen pengestrømme mellem kunden/forsikringsselskabet og formidleren.

Hvad angår § 4, hvoraf det fremgår, at virksomheder skal registreres, inden de udøver accessorisk forsikringsformidling og i den forbindelse erklære, at de opfylder de samme betingelser som en virksomhed, der vil udøve forsikringsformidling eller genforsikringsformidling, jf. § 3, dog således, at der ikke stilles de samme krav til ledelsen for så vidt angår opfyldelse af fit & proper krav, er der tale om ganske omfattende krav. Således stilles der også krav om, at virksomhedens ansatte med ansvar for distribution af accessoriske forsikringer opfylder fit & proper kravene i § 10, stk. 1. Forsikring & Pension er enig i, at de accessoriske forsikringsformidlere skal opfylde visse krav for at blive registreret. De skal dog være proportionale i forhold til de aktiviteter, de udøver.

Ovenstående skal ses i sammenhæng med, at der i § 5, stk. 2, lægges op til, at bl.a. danske forsikringsselskaber og filialer i Danmark af et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS-land, skal registrere de accessoriske forsikringsformidlere, som de har indgået aftaler med. Branchen kan som udgangspunkt støtte dette forslag. Det vurderes dog samtidig, at det vil være ganske ressourcekrævende for de berørte forsikringsselskaber og filialer at kontrollere, om registreringskravene, er opfyldt. Dette forstærkes yderligere af, at forsikringsselskaberne og filialerne, jf. § 8, stk. 1, pålægges løbende at kontrollere, at de registrerede accessoriske forsikringsformidlere forsat opfylder betingelserne for registrering. Det bemærkes i øvrigt, at det af IDD, artikel 3, stk. 4, 5. afsnit, fremgår, at kontrolforpligtelsen påhviler den kompetente myndighed.

Hvad går § 5, stk. 3, hvoraf det fremgår, at ovenfor nævnte forsikringsselskaber og filialer kan indgå en aftale med Forsikring & Pension om, at organisationen fører det pågældende forsikringsselskabs eller filials elektroniske register, kan Forsikring & Pension ikke umiddelbart støtte dette forslag. Det er Forsikring & Pensions vurdering, at det ikke giver nogen merværdi for selskaberne og forbrugerne, at Forsikring & Pension fører det nuværende agentregister. Der er således tale om et yderligere led, der blot påfører forsikringsselskaberne flere omkostninger, ligesom det gør det sværere for forbrugerne at få et overblik over de aktører, der findes på området.

I § 7, stk. 3, foreslås det, at en forsikringsformidler senest 1. juli hvert år skal indberette virksomhedens omsætning, antal kunder, antal ansatte med kunde-kontakt og antal indgåede kundeaftaler til Finanstilsynet. Forsikring & Pension støtter dette krav, idet de fire nøgletal, der fremover skal indberettes, vil give Finanstilsynet et overblik over markedet for forsikringsformidling og mulighed for at følge udviklingen. Det bør dog fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, at det kun er virksomhedens omsætning, antal kunder, antal ansatte med kunde-kontakt og antal indgåede kundeaftaler, i relation til forsikringsformidling, som skal indberettes; i modsat fald vil en bank, der formidler forsikringer, også skulle indberette alle bankaftaler mv. Derudover bør der i bemærkningerne til lovforslaget tages højde for forskellen mellem forsikringsmæglere og forsikringsagenter. Således indtegner forsikringsagenter kunder til et forsikringsselskab; dvs. der indtegnes ingen kunder hos agenten. Det bør således præciseres, hvordan "kunder" skal forstås i denne sammenhæng. Ligeledes bør det fremgå, om der med "kundeaftaler" refereres til de kundeaftale, som agenten har været med til at sikre indgåelsen af hos forsikringsselskabet. Endelig er det uklart, hvordan antallet af ansatte skal forstås, herunder om det alene vedrører ansatte beskæftiget med forsikringsdistribution, som skal overholde lovens kompetencekrav.

§§ 9 – 10 – egnetheds- og hæderlighedskrav

§ 10, stk. 1, 1. led, bør omformuleres, så det klart fremgår, at det kun er den/de ansatte, der har ansvar for distribution af accessoriske forsikringer i den accessoriske forsikringsformidler, der skal leve op til fit & proper kravene i bestemmelsen og ikke alle de ansatte i virksomheden, jf. også § 4, stk. 2, 2. led og IDD, artikel 10, stk. 3, 4. afsnit. Der vil efter Forsikring & Pensions opfattelse være tale om overimplementering af direktivet, hvis kravet stilles til alle ansatte i virksomheden.

Hvad angår § 10, stk. 1, nr. 1, hvorefter en ansat ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven m.m., bør det fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, at det er op til den enkelte virksomhed at beslutte, hvordan det skal dokumenteres; dvs. i form af en egenattest eller en ren straffeattest.

Forsikring & Pension lægger vægt på, at de fit & proper krav til bl.a. ansatte i forsikringsselskaber, som skal fastsættes på bekendtgørelsesniveau, jf. § 46, svarer til kravene i § 10, stk. 1, og at de kun finder anvendelse på ansatte, der er direkte beskæftiget med forsikringsdistribution. Forsikring & Pension ønsker i den forbindelse, at det af § 10, stk. 1, fremgår, at kravet gælder "en ansat i en accessorisk forsikringsformidler med direkte ansvar for distribution af accessoriske forsikringer". Formuleringen bør gå igen i en eventuel bekendtgørelse med hjemmel i den nye FIL § 43 stk. 6. jf. forslagets § 46. Hvis kravene udvides til at omfatte yderligere ansatte, vil der være tale om overimplementering, jf. også IDD, art. 10, stk. 3, 3. afsnit.

Solvens II har allerede indført en række fit & proper krav for forsikringsselskaber på forskellige ledelsesniveauer; f.eks. skal de ansvarlige for nøglefunktionerne opfylde fit & proper krav, men også de ledelsesniveauer som reelt driver selskabet (nøgelpersoner), jf. FIL § 64, stk. 8. Medarbejdere, der er ansat i de 4 nøglefunktioner, er ligeledes underlagt fit & proper krav i henhold til guidelines fra EIOPA, men Finanstilsynet skal for disse medarbejdere ikke godkende eller have indberetning herom. På den baggrund forudsætter Forsikring & Pension, at den kommende bekendtgørelse på området ikke vil indeholde et krav om, at assurandører, rådgivere mv. skal fit & proper godkendes af Finanstilsynet. I modsat fald vil der

være tal om en skævvridning i forhold til kravene i Solvens II, hvor medarbejdere i nøglefunktionerne bliver vurderet internt i selskaberne.

Forsikring & Pension

§ 11 – kompetencekrav

Forsikring & Pension støtter som udgangspunkt den model for implementering af IDD's kompetencekrav, som fremgår af bemærkningerne til § 11. Forsikring & Pension lægger i den forbindelse vægt på, at kompetencekravene er rimelige og står mål med kompleksiteten af de forsikringer, som distribueres. Medarbejdere, som sælger få/simple produkter, bør ikke overbebyrdes.

Vores ref. kth

Sagsnr. GES-2017-00191

DokID 343585

Hvad angår hjemmelsbestemmelsen i § 46, nr. 1, til udstedelse af en bekendtgørelse vedrørende kompetencekrav og godt omdømme for ansatte i forsikringselskaber er den meget bred, og bør derfor præciseres, jf. også Justitsministeriets vejledning i lovkvalitet. Bestemmelsen og bemærkningerne hertil, bør være identisk med den, der er fastsat for forsikringsformidlere i § 11, stk. 3, jf. stk. 1, inkl. bemærkninger. Det bør således bl.a. klart fremgå, at kompetencekravene kun finder anvendelse på de ansatte i selskaberne, der er direkte beskæftiget med forsikringsdistribution.

Forsikring og Pension ser frem til at få udkastet til bekendtgørelse i høring.

Forsikring & Pension vil dog allerede nu gøre opmærksom på, at vi er af den opfattelse, at kompetencekravene i IDD ikke gælder for skadesbehandlere, når der er etableret fuld funktionsadskillelse. Dette skal ses i lyset af, at forsikringselskabers skadesbehandling i en dansk kontekst er adskilt fra information, rådgivning og salg og dermed ikke vurderes at være omfattet af definitionen af "forsikringsdistribution". Hvis skadesbehandlere underlægges IDD's kompetencekrav, vil det påføre forsikringselskaberne såvel administrative som omkostningsmæssige byrder uden, at det øger forbrugerbeskyttelsen, som er formålet med direktivet. Det samme gør sig gældende for antagelsesmedarbejdere; dvs. medarbejdere, som vurderer helbred, og dermed om kunden kan få forsikring, eventuelt på ændrede vilkår. Denne kategori af medarbejdere ønskes også undtaget fra kompetencekravene.

§§ 12 – 13 – God skik, aflønning mv.

Forsikring og Pension finder det meget positivt, at der med lovforslaget lægges op til at samle de såkaldte "adfærdsregler" for al distribution af forsikringer og pensioner i en ny god skik bekendtgørelse, der skal dække hele forsikringsområdet. Eftersom bekendtgørelsen vil indeholde regler, der gennemfører artikel 17-30 i IDD og dermed kommer til at implementere meget væsentlige dele af direktivet samt videreføre visse af de gældende god skik regler, ser Forsikring og Pension frem til den videre dialog med Finanstilsynet om udkastet til bekendtgørelse. Forsikring & Pension lægger i den forbindelse vægt på, at Finanstilsynet udsteder en vejledning til den nye god skik bekendtgørelse samtidig med offentliggørelsen af bekendtgørelsen, idet vejledningen vil være helt central for fortolkningen af de nye god skik reglerne.

Forsikring & Pension har med tilfredshed noteret sig, at det af bemærkningerne til § 12 fremgår, at der vil blive lagt vægt på, at reglerne bliver digitaliseringsvenlige. Forsikring & Pension skal i den forbindelse opfordre Finanstilsynet til at foretage en pragmatisk og fleksibel udlægning af alternativerne til papirkravet i artikel 23, stk. 2 -6, i IDD, jf. også vores brev til Finanstilsynet af 11. maj 2017, vedlagt som bilag 1. Som det fremgår af brevet, ønsker Forsikring & Pension bl.a., at

Finanstilsynet bekræfter, at passwordbeskyttede kundeportaler er omfattet af IDD, artikel 23, stk. 5, 1. afsnit, og dermed uden yderligere foranstaltninger, så som samtykke fra kunden, kan anvendes som alternativ til papir; i f.eks. arbejds-markedsordninger med strakspolicer ved ansættelse er det helt nødvendigt, at de prækontraktuelle oplysninger kan gives på kundeportaler sammen med kundens øvrige oplysninger.

Derudover skal de skærpede informationskrav, som netop er trådt i kraft, for så vidt angår bl.a. medlemskab af en garantifond, videreføres i den kommende god skik bekendtgørelse. I den forbindelse skal Forsikring & Pension opfordre Finanstilsynet til at overveje, hvordan disse krav kan opfyldes i relation til kravet om et standardiseret produktfaktaark (IPID), hvor det, jf. EIOPA's udkast til niveau 2 reguleringen, tilsyneladende ikke bliver tilladt at indsætte supplerede informationer.

I henhold til § 12, stk. 2, kan erhvervsministeren bl.a. fastsætte nærmere regler om udlevering af informationsmateriale. I den forbindelse vil Forsikring & Pension gerne henlede opmærksomheden på FIL § 354, stk. 1, der vedrører Finanstilsynets tavshedspligt for så vidt angår fortrolige oplysninger, som tilsynet får fra virksomhederne under tilsyn. Af bemærkningerne til L64 (FIL) fremgår det, at "der ved fortrolige oplysninger må forstås oplysninger om virksomhedens forretningsmæssige forhold og om kunders forhold samt oplysninger som efter deres karakter er fortrolige." Interne forretningsgange er en del af virksomhedens forretningsmæssige forhold. Der er således tale om dokumenter, der ikke er beregnet til offentlighedens kendskab - ofte også af konkurrencemæssige årsager.

Når det drejer sig om Finanstilsynets arbejde med god skik reglerne, er de oplysninger, som indhentes fra selskaberne, herunder også interne forretningsgange, derimod omfattet af FIL § 354, stk. 3, nr. 1. Det er således uklart, hvordan fortrolige oplysninger, som tilsynet indhenter som god skik myndighed skal håndteres. Det kan ikke have været hensigten med § 354, stk. 3, at Finanstilsynet ved at bruge en anden hjemmel pludselig kan offentliggøre selskabernes interne forretningsgange. Hvis dette havde været tanken med bestemmelsen, burde det have fremgået direkte af bemærkningerne, hvilket ikke er tilfældet. Derfor bør det - ligesom kundernes accept af at bruge deres navn - være betinget af selskabets accept, hvis fortrolige selskabsoplysninger så som interne forretningsgange, der indhentes i forbindelse med en god skik undersøgelse, ønskes videregivet eller offentliggjort.

Forsikring & Pension er meget tilfreds med, at der, således som man kender det fra Markedsføringsloven, er indsat en hjemmel i § 12, stk. 3, der gør det muligt for Finanstilsynet at udstede "forhandlede retningslinjer" for god skik på områder, hvor retstilstanden er uklar og at en sådan hjemmel også vil blive indsat i FIL, jf. det netop offentliggjorte udkast til forslag til lov om ændring af bl.a. FIL. Forventningen er, at det vil imødekomme nogle af de udfordringer, som den nugældende fortolkning af bl.a. god skik-klausulen, som en dynamisk retsstandard, giver anledning til. Ligeledes forventes det, at Forsikring og Pensions ønske om mere forudsigelighed, og indflydelse i relation til god skik-afgørelser vil blive opfyldt.

På side 36, 6. afsnit, er der en fejlhenvielse; der skal stå "§ 12, stk. 2" i stedet for "§ 9, stk. 2".

Hvad angår § 13, som vedrører virksomhedernes aflønningsstrukturer, har Forsikring & Pension med tilfredshed noteret sig, at det af bemærkningerne fremgår, at det forsat vil være muligt, at tilbyde ansatte variabel løn, herunder aflønningsordninger baseret på salgsmål og provisioner. Forsikring & Pension lægger i den forbindelse vægt på, at bemærkningerne fra lovforslaget kommer til at fremgå af vejledningen til aflønningsbekendtgørelsen, hvor tilsvarende regler ifølge bemærkningerne til lovforslagets § 46 vil blive indsat for så vidt angår forsikrings-selskaber. I den forbindelse ønsker Forsikring & Pension, at det nederst side 88, hvoraf det fremgår, at det foreslåede stk. 1-3 ikke finder anvendelse på aftaler, der er indgået eller genforhandlet før lovens ikrafttræden, og som ikke efter lovens ikrafttræden er forlænget eller fornyet, præciseres, at det også gælder for individuelle aftaler. Ligeledes bør det præciseres, at "lokale" overenskomster og ikke kun landsdækkende overenskomster kan fortsætte indtil fornyelse.

§ 14 - krav om effektive procedurer

Forsikring & Pension forudsætter, at staten i det omfang, den foreslår nye forsikringsprodukter, underlægges produkttilsynsregler (POG), svarende til dem, som forsikrings-selskaber og forsikringsformidlere, der udarbejder forsikringsprodukter, underlægges.

Forsikring & Pension har i øvrigt med tilfredshed noteret sig, at det af det udkast til niveau 2 regulering om POG, som EU-Kommissionen offentliggjorde den 20. juli 2017, klart fremgår, at reglerne ikke har tilbagevirkende kraft og dermed kun gælder for nye produkter og væsentlige ændringer af allerede eksisterende produkter.

§ 16 - supplerende krav til uafhængige mæglere

Forsikring & Pension finder det meget positivt, at det nugældende provisionsforbud opretholdes med bestemmelsen i § 16, stk. 1, nr. 2. Dermed sikres det, at uafhængige forsikringsformidlere alene varetager kundernes interesser og forebygger og forhindrer interessekonflikter mellem formidlerne og deres kunder.

På side 92, andet sidste afsnit, i lovbemærkningerne henvises der fejlagtigt til § 14, stk. 2; det skal være 14 a, stk. 2.

§ 18 - Whistleblowerordning

Forsikring & Pension støtter opretholdelsen af den gældende whistleblowerordning.

§ 22 - Finanstilsynet

Af bemærkningerne til § 22, side 106 øverst, henvises der til, at rette klagenævn i tilfælde af private tvister afgøres af de private finansielle ankenævn, "der i dette tilfælde vil være Ankenævnet for Forsikring". Det bemærkes hertil, at ankenævnet ikke behandler klager over forsikringsmæglere eller formidlere.

Med venlig hilsen

Kirstine Thorsen

Bilag

- Brev til Finanstilsynet af 11. maj 2017 om Forsikring & Pensions forslag til håndtering af alternativerne til papirkravet i IDD

Forsikring & Pension

Vores ref. kth

Sagsnr. GES-2017-00191

DokID 343585